

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1882/12

לפני :
כבוד הנשיא א' גרוניס
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג

העותרים :
1. מחמד עומר מחמד חמאדה
2. גישה מרכז לשמירה על הזכות לנוע

נגד

המשיבים :
1. שירות בתי הסוהר
2. המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית
3. שר הפנים
4. משטרת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : כ"ז באדר התשע"ב (21.03.2012)

בשם העותרים : עו"ד איתמר ענברי ; עו"ד שרי בשי

בשם המשיבים : עו"ד מיטל בוכמן שינדל

פסק-דין

1. העותר 1 (להלן: העותר) הינו פלסטיני שנולד בשנת 1982 ברצועת עזה. כיום הוא מוחזק במשמורת בישראל. הרשויות מתכוונות להרחיקו לרצועת עזה. טענתו היא שמזה שנים הוא מתגורר באזור יהודה ושומרון ולכן יש להרחיקו לשם ולא לרצועת עזה.

2. מתברר, כי העותר ריצה עד כה ששה מאסרים בבתי כלא בישראל. זאת לאחר שהורשע בעבירות רכוש ובשהייה בלתי חוקית בישראל. התקופה המצטברת של מאסריו עולה על חמש שנים. הוצג בפנינו חומר ביטחוני המצביע על כך שבצד הסיכון

הפלילי הנשקף מן העותר קיים אף סיכון ביטחוני. יוער, כי הוריו ואחיו של העותר מתגוררים ברצועה.

3. לעותר נערך שימוע ביום 04.03.2012. מעיון בטופס השימוע עולה, כי לא נאמר בו דבר לעותר לעניין קיומו של חומר ביטחוני שלילי לגביו. כלומר, נפגעה זכות הטיעון שלו. לאור זאת, מוכנים אנו להתעלם מן החומר הביטחוני השלילי. דא עקא, אין בכך כדי לסייע לעותר. די בעברו הפלילי על מנת שנגיע למסקנה שאין עילה להתערב בהחלטה להרחיק את העותר לרצועת עזה. אין ספק, כי הסיכון הפלילי מן העותר רב יותר היה וישוחרר לאזור יהודה ושומרון. האפשרות להיכנס לישראל מן האזור קלה בהרבה מן האפשרות הזו ככל שמדובר באנשים הנמצאים ברצועת עזה. כלומר, קיים בסיס איתן להחלטה בדבר הרחקה לרצועת עזה.

4. אשר על כן, העתירה נדחית. העותרים ישאו בשכר טרחה בסך 3,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ז באדר התשע"ב (21.03.2012), בפני באי-כוח בעלי הדין.

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א